

opusdei.org

Papa Francesc: "Quan demanem perdó hi ha festa al Cel"

Text sencer de l'audiència general del Papa Francesc del dia 16 de desembre en la qual va parlar dels signes del Jubileu.

20/12/2015

Audiència general, dimecres 16 de desembre de 2015

2. Els Signes del Jubileu

Estimats germans i germanes, bon dia!

Diumenge passat es va obrir la Porta Santa a la Catedral de Roma, la Basílica de Sant Joan al Laterà, i es va obrir una *Porta de la Misericòrdia* a la Catedral de cada diòcesi del món, també en els santuaris i en les esglésies indicades pels bisbes. El Jubileu se celebra arreu del món, no només a Roma. He desitjat que aquest signe de la Porta Santa sigui present en cada Església particular, perquè el Jubileu de la Misericòrdia pugui ser una experiència compartida per tothom. L'Any Sant, d'aquesta manera, ha començat en tota l'Església i se celebra a Roma i en cada diòcesi de la mateixa manera. També, la primera Porta Santa va ser oberta en el cor de l'Àfrica. I Roma, aquí, és el signe visible de la comunió universal. Tant de bo aquesta comunió eclesial pugui ser cada vegada més intensa, perquè l'Església

sigui al món el signe vivent de l'amor i de la misericòrdia del Pare.

La data del 8 de desembre ha volgut recalcar aquesta exigència, relacionant, amb 50 anys de distància, l'inici del Jubileu amb la conclusió del Concili Ecumènic Vaticà II. De fet, el Concili va contemplar i presentà l'Església a la llum del misteri de la comunió. Estesa arreu del món i articulada en tantes Esglésies particulars, és sempre, tanmateix, l'única Església de Jesucrist, la qual Ell ha volgut i per la qual s'ha ofert a Si mateix. L'Església "una" que viu de la mateixa comunió de Déu.

Aquest misteri de comunió, que fa que l'Església sigui signe de l'amor del Pare, creix i madura en el nostre cor, quan l'amor, que reconeixem en la Creu de Crist i en el qual ens submergim, ens fa estimar com nosaltres mateixos som estimats per

Ell. Es tracta d'un Amor sense fi, que té el rostre del perdó i de la misericòrdia.

La misericòrdia i el perdó, però no han de ser reduïts a belles paraules, sinó que s'han de fer realitat en la vida quotidiana. Estimar i perdonar són el signe concret i visible de que la fe ha transformat els nostres cors i ens permet expressar en nosaltres la mateixa vida de Déu. Estimar i perdonar com estima i perdona Déu. Aquest és un programa de vida que no pot conèixer ni interrupcions ni excepcions, sinó que ens anima a anar sempre més lluny sense aturar-nos mai, amb la certesa de ser sostinguts per la presència paterna de Déu.

Aquest gran signe de la vida cristiana es transforma després en tants altres signes que són característics del Jubileu. Penso en tots els qui travessaran una de les Portes Santes,

que aquest Any són veritables portes de la Misericòrdia. La Porta ens indica Jesús mateix que ha dit: «*Jo sóc la porta: els qui entrin per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges*» (Jo 10,9). Travessar la Porta Santa és el signe de la nostra confiança en el Senyor Jesús que no ha vingut per jutjar, sinó per salvar (cf. Jo 12,47). Vigileu que no hi hagi algú una mica espavilat o massa llest que us digui que s'ha de pagar: no! La salvació no es paga. La salvació no es compra. La Porta és Jesús, i Jesús és de franc! Ell mateix parla dels qui no deixen entrar com cal, ell senzillament diu que són lladres i atracadors. Altra vegada, estigueu atents: la salvació és gratuïta.

Travessar la Porta Santa és signe d'una veritable conversió del nostre cor. Quan creuem aquella Porta és bo que recordem que hem de mantenir oberta també la porta del nostre cor.

Jo sóc davant de la Porta Santa i demano: “Senyor, ajuda’m a obrir la porta del meu cor!”. No seria gaire eficaç l’Any Sant si la porta del nostre cor no deixés passar al Crist que ens empeny vers els altres, per portar-los a Ell i el seu amor. Així com la Porta Santa roman oberta, perquè és el signe de l’acolliment que Déu mateix ens fa, així també la nostra porta, la del cor, ha d’estar sempre oberta per no excloure ningú. Ni aquell o aquella que em molesta: ningú.

Un signe important del Jubileu és també la Confessió. Acostar-se al Sagrament mitjançant el qual ens reconciliem amb Déu és tenir una experiència directa de la seva misericòrdia. És trobar el Pare que perdona: Déu ho perdona tot. Déu ens comprèn, fins i tot també en les nostres limitacions, ens comprèn també en les nostres contradiccions. No només això, Ell amb el seu amor ens diu que quan reconeixem els

nostres pecats encara el tenim més a prop nostre i ens encoratja a mirar cap endavant. Encara diu més: que quan reconeixem els nostres pecats i demanem perdó, hi ha festa al Cel. Jesús fa festa: aquesta és la Seva misericòrdia: no ens desanimem. Endavant, endavant amb això!

Quantes vegades he sentit dir: “Pare, no puc perdonar el meu veí, el company de la feina, la veïna, la sogra, la cunyada”. Tots ho hem sentit això: “No puc perdonar”. Però com es pot demanar a Déu que ens perdoni, si després nosaltres no som capaços de perdonar? I perdonar és una cosa gran, però no és fàcil perdonar, perquè el nostre cor és pobre i només amb les seves pròpies forces no ho pot fer. Però si ens obrim per acollir la misericòrdia de Déu per a nosaltres, també nosaltres serem capaços de perdonar. Tantes vegades he sentit dir: “Aquella persona no la podia veure: la odiava.

Però un dia, em vaig atansar al Senyor i Li vaig demanar perdó pels meus pecats, i també vaig perdonar aquella persona”. Aquestes són coses que passen cada dia. I tenim al nostre abast aquesta possibilitat.

Per tant, coratge! Visquem el Jubileu començant amb aquests signes que involucren una gran força d'amor. El Senyor ens acompanyarà per portar-nos a fer experiència d'altres signes importants per a les nostres vides. Ànims i endavant!

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/papa-francesc-
quan-demanem-perdo-hi-ha-festa-al-cel/](https://opusdei.org/ca-ad/article/papa-francesc-
quan-demanem-perdo-hi-ha-festa-al-cel/)
(05/04/2025)